

[Transcript] Et drab i familien / 4:4 - Fantom

Du lytter, TP1.

Folk kan ikke forstå, at når sådan noget sker for en,
så kan man ikke smage, om en rødvind er god,
eller om det er en regnværsdag eller en solskensdag.
Du kan ikke mærke din sense af dine følelser.

Det er virkelig ikke særligt sjovt.

Min far sidder ikke ved at give værre op i hovedet på mig.
Der ser jeg mig selv ud fra at blive i skudt, og jeg ser mig selv dø.
Min storebror sagde, han så sin børn i en solstole.
Jeg så bare, at det blev sjovt, og jeg klappet sammen.

Da jeg står og kigger ind i de løb,
der hører jeg knallet, og jeg mærker havlene,
der bor sig ind i min pande, ind i min næse, ind i min øjne,
herovre i den ene side af min venste side af hovedet.
Den der smerte jeg havde i hovedet, selvom det ikke var sket,
det var i fantomsmærter.

Det havde jeg i to måneder.

Det er simpelthen følt havlet, der borer sig ind gennem hovedet på mig.
Og så havde jeg det sted, men mor blev skudt i ryggen,
da jeg havde fantomsmærter, så meget,
at du simpelthen føler, at du har et stort hull ind i ryggen,
hvor det spænder, og det er heller ikke en smerte,
som at du trætt i ryggen, eller at du øm i ryggen.

Det er det, som du er skudt i ryggen.

Og nu har han jo siddet at tale om det,
så begynder det også at sidde til samme sted.

Det her er historien om en familie, der bliver ødelagt indefra.
Er en mand, der til sidst dreper sin kone Elin for ønne af familien.
Et partner drab.

Så nettskære i gennemsnit hver eneste måned i Danmark.

I serien fortæller Elin sønne, søren og Christian,
om hvad der skete i familien.

Elins bror, Nils og hendes via ende, han fortæller os.

Det her er fire og sidste afsnit.

Fantom.

Det hele var så meget kære.

Vi bliver ført ind i et stort afventningsrum eller mødelokale.

Og hvor der så også er betjente inden.

Og vi må selvfølgelig ikke snakke om sagen, så vi kan samme stemme noget som helst.

Vi bliver på kryds og tværs to af gangen, eller sådan noget.

Kommer ud og bliver afhørt.

Og der er nogle specielle mennesker, der også bliver ringt til at underrette,
at hun er død og alt det der.

De serverer noget kaffe, og vi får nogle rundtstuk og noget derind.

Men det er indsider vi jo alle sammen, som...

Jeg fanden skal man forklare det.

Helt fra den.

Da vi sidder ind i det her lokal, er det meget vigtigt, for politiet får de rigtige informationer.

Så der sidder en betjente inden, og hans eneste opgave i det rum er,

at der ikke er nogen af os, der snakker om sagen.

Så vi ikke får påvirket vores vidende forklaringer, eller vores...

Det forhør vi nu kommer i lige om lidt.

Så det er hans vigtigste opgave, at der ikke bliver snakket om det.

Vi må snakke om alt muligt andet, men vi må ikke snakke om det der var sket.

Det er det eneste, der fylder noget af dit hoved, og det er det eneste, der går igennem dig.

Du har lige mest et dine dejligt mor, for noget, der er totalt i gulvet.

Alle mennesker bliver skælt.

Og du sidder og tænker, at du er mega forstrædede over politiet, og ikke vil komme og hjælpe, og...

Ja, det er...

Du er lyst til at skrive og løbe langt væk, altså.

Og du får bare videre, at du skænger det her rum, og du må ikke komme ud, før vi hjælper over.

Og...

I må ikke snakke om det, der har sket.

Men...

Vi bliver så afhørt sådan på krydset hver side. Jeg bliver afhørt i fem-en-hald time, tror jeg, der.

Så er der igennem mit arbejde, tilkaldt en krisessilog.

Altså sådan en, som har arbejdet med folk, der har været i krig.

Altså virkelig ekspert på folk, der har været igennem meget stresset i situationen, og folk med PTSD, og så videre.

Han kommer helt fra Hamne, og kommer ud i min fasters rækkehus, hvor vi alle sammen er sammen med min ungel Niels.

Jeg er kommet fra København, og han er der også.

Og...

Så sidder vi og snakker med ham om, hvad der har sket, og...

Bander også, og svarer over det hele, og græder, og...

Ja.

Og da de så kommer, så den første, der kommer ind og dør, er faktisk Christian, og han begynder at græde, og siger, det hele...

Det hele gik så hurtigt.

Det kunne ikke noget at gøre noget.

Og da vi så får sat ned, eller de får så sat ned, der kommer det jo så, så ligesom stump for stump, hvad der har foregået.

Og på et tidspunkt kommer der også en psykolog, krisisk psykolog, som snakker med os, ikke fordi jeg egentlig oplevede det på den måde, som...

Særlig helbredende, eller hvad man skal kalde, men det gik op for mig, fordi jeg kunne se, at han ligesom sat og orienteret sig i rummet, og...

I ser over for sønderne, og det gør for mig, at han forholdsede til, om der var nogen, der havde at kunne bruge for hjælp, og da han havde fundet med, at vi også snakket sammen, og kunne hjælpe

hende andre sådan noget, det kunne han godt forlade os igen, fordi...

Der var ikke sådan en unilbart far på færd.

Og det var så mest sørende, at Christian havde snakket der, fordi det var også dem, han bad om, og fortæller om, at de satte på den, mest på bløftene, og sådan en afklaret rolig måde.

Politi vil gerne have min storebror og mig ud i huset, for at se, om der var noget, der var andet, og det var selvfølgelig meget ubehageligt.

Men det er også en hjælp, at man prøver at hjælpe politi, og der er en instans, der kommer, og har brug for ens hjælp.

Og vi går rundt i denne hus, og det første, der sker, er, at vi åbner en skuffe ude i køkken.

Og der lægger en hammer med skraftet op af, altså en kæmpe hammer i en køkken skuffe med skole.

Så man lige kunne tage den op. Ude i køkken var der også lagt sådan nogle store strips frem, sådan nogle på en halv meter eller sådan noget i længden. Så går vi ud i brugerset.

Og derude begynder vi at åbne de der sådan nogle Vibbe udkasser, man har til sko. Og der så åbner en af dem, der så lægger der også en stor muerhammer klar, til man lige kan gokke ind i nøden med den.

Så går man til venstre inde på min far, såværelse. Sådan til synladende, så er der heller ikke noget, der var anderledes, der endda man begyndte at åbne skabende.

Så åbner vi hans tøjskab der, og så lå der en vinflask, sådan en stikkende op, altså en Magnum vinflask, som man lige kunne tage og slå med.

Og så var der en helt ny økse, han havde købt, og et baseball bat.

Så kommer en politibetjen med et håndklæde, som der rullet rundt om sig selv, og så har der sat en sock ud over etten på den, og så siger han, ved hvad er det normal, han pakker sine håndklæder, sådan her, siger han så.

Det havde jeg sko nok aldrig set før, men ved hvad man kan bruge sådan noget til. Det havde jeg altså ikke lige nogen fantasiet til på det tidspunkt der.

Men så kommer vi så til at tænke på det efterfølgende, mens vi går rundt ind i huset. Og jeg tror nok, det er søren, når jeg siger det.

Jeg har selvfølgelig en lyd damber. Og man går med sådan en kvalme derinde, ind i huset. Det giver både mig og Storbror, og det var meget gysligt.

Ja, de andre rum, man kommer ind i ind, hvor han har sin computer-ting, der er der sådan 104 cm høj kølskab, der var der også lige sat en hammer ned.

Man skaffede det op, så man lige kunne slå der. Og derinde var der også en ilraver.

Og ned i stuen havde han også en ilraver, men Storbror lavede de nuleste klasser, måske. Den havde han i stedet fra den bøjt, måske i 45 grader, så han gjorde sådan en bøjt, 50 grader.

Og så var der sådan nogle, han havde lagt rundt omkring sådan nogle store murøjer med sådan en grov gevind på, som lige var sat ind bag udepotter og sådan noget, så han havde noget at stikke med.

Og da vi så kommer ned i det sidste lokale, hvor han har sit vores skab dernede, der ligger der også nogle af de, der man lige kan bruge til at stikke med.

Og så kigger vi ind i skabet derinde, så ligger der en kæmpe stort kødhygse, han har gemt derinde.

Ope ved Bryggørset der, hvis man gik ud af døren, der, der har dit glashus. Der, der stod der en helt dunke med benzin.

Et sted, hvor der aldrig nogensinde ville stå en benzin-dunk, den er, han gjorde klar, og han er

pakket en cykel med en sportstaske og en sovepose, og der var nogle andre ting i en anden taske og nogle skol og stod klar og sådan noget.

Så hans plan har været, at vi skulle være likviteret derinde, og så skulle han, og det skulle mor se et, og så skulle der have været til en lille til det hus der, og så skulle han bare været cykel sin mor her. Det er min teori.

Jeg er ikke engang sikker på, at politiet vil være interesseret i at afhøre mig, hvis jeg skal være helt ærlig. Så jeg må næsten tænke mig selv lørdag aften til at komme ned på stationen og fortælle den om mit indtryk af manden.

Jeg havde ikke været på sted, så det var også derfor, at de ikke på den måde var interesseret i mig, men jeg ville have, at de skulle forstå, at det her kommer ikke ud af det blå.

Det er ikke bare en almindelig familiefar, der lige har mistet snøsten, eller er lidt fortivlet, og kommer til at fortage sådan noget dumt.

Jeg vil have dem til at forstå, at det er en syg mand, som har ødelagt sin familie igennem mange år, som har destruerede, smadret og nedbrudt alle omkring sig.

Det gælder ikke kun familien, det gælder også de venner, der har været, for til sidst var der jo heller ingen venner, de ville jo ikke hænge på.

Og at der var en historik, hvor man kunne se, hvad der var for en person, han i virkeligheden var. Men han sagde faktisk ret hurtigt, da jeg gjorde klart, at jeg sidder her, fordi jeg vil have, at I skal forstå, hvad der er for en mand, så sagde han til mig, du skal ikke være nervøs for at vi ikke ved, at han er psykopat.

Det er den eneste gang, nogen har brugt det over i hele den her sammenhæng.

Og det er noget af det, jeg undrømmer allermest over.

Det er, at der ikke er noget karakter at billede af den person.

Det har umbart og hurtigt været relevant, heller ikke i rettsagen, og heller ikke i opklaringen, og heller ikke i spillet op til drabet, i forsøg på at forstå, hvor tude, hun var, min søster var, og hvor farlig situationen var, der har ikke været nogen, der forholde sig til.

Det psykiske karakter billede man.

Det er det, jeg undrømmer allermest over.

Men da han siger til mig på stationen, du skal ikke være nervøs for, at vi ikke ved, at han er psykopat, så tænker jeg, okay, de har set ham.

Så kan det ikke gå galt, fordi hvis de har set ham på så kort tid, så ser de det alt sammen.

Så ser de det også, når han bliver mentalt undersøgt. Så ser de det også i retnersviden.

Men det falder også væk i mentalt undersøgelsen.

Der bliver det slag ikke omtale, da han bare er en normalt begaget person med nogle kognitive forstyrrelser.

I retten bekymmer de sig slet ikke om det.

Og det, der undrømmer allermest over den her, er at man ikke får fat i billede af, hvad der er for en person.

Fordi hvis man havde gjort det, så kunne man se, hvor farligt det her var fra starten af, og så kunne man have sikret hende.

Det er da dybt fortvivende. Det er også dybt fortvivende, at der er nogle omstændigheder her, som vi ikke bliver oplyst om.

Som jeg selv skal finde ud af sidenheden, for eksempel, at de fleste partnere drejer op, finder stadig inde på de første tre måneder.

Hvis nogen har sagt til os, I skal lige passe på, det her er en kritisk periode.
I skal bare vinde tid, vinde tid, venner. Så har vi jo ageret på en helt anden måde.
Hvis vi har fundet ud af et mand, som allerede er klædere selvmålstruet, så har han i far for at begå den måde.
Det er det, de kalder udvidet selvmål med et skundt begrebning.
Eller en mand, som er social isoleret og så videre.
Altså den hele masse tegn, som parer i retning af, hvad der sker den 27. mret, så bliver vi ikke fundet nødsemældt og så videre.
Det er dybt fortivende.
Alt var så uvirkelig, at den sover, at det var at flogheder over det.
Men pludselig er jeg søster til en morde. Jeg var så flog.
Jeg kunne næsten ingen gang gå ned på Søndergade efter, hvor jeg putte mig.
Jeg havde heldigvis mundbind på solbril og sådan noget, så jeg var så flog.
Jeg følte mig så skyldig i, at det var min bror, der havde slået hende i hjælp.
Og det her fulgte mig rigtig lang hen af vejen, at det var min bror, og det var min familie, der gjorde det.
Og hvem har lavet sådan en monster?
Jeg har også været sur på min forældre, og jeg ved ikke hvorfor han er blevet sådan. Jeg kan ikke forstå det.
Vi er tre børn. Vi har fået den samme opdrag, og så jeg forstår ikke, hvordan man kan blive sådan.
Det gør jeg simpelthen ikke.
Hun var bare det søde, større, det dejligste mennesk og søren.
Og Christiane, de elskede hende, hun har været der altid for dem, hun har altid været, du får Peter, hun har holdt ham op i hovedet af hel.
Og altid gjorde det, altid. Selv om hun var dårlig, så skør hun også altid.
Og jeg har haft det så svært, men det er min bror.
Fordi selv om han har aldrig været en god bror, så synes jeg stadigvæk ikke en spore.
Hvad havde det dårlig med, hvis han ikke havde noget tøj med i fængsel og sådan noget?
Jeg havde godstæt ikke været i det. Jeg havde bare dårlig med det hele. Jeg kan ikke lide nogen mennesker, ikke har det godt.
Så det var svært at arbejde rigtig meget med at blive psykologen, fordi jeg hele tiden bare ikke har haft det godt, men nogle af tingene.
Selv om jeg havde det, han har gjort, så er det stadigvæk ens bror.
Oben var at være rettsmedicinsk, allerede færdig med min mor efter to dage. Det får vi ikke noget at vide om, så vi får faktisk først lov at se hende efter 10-14 dage.
Og jeg ligner det ikke et mennesker ret meget mere, men jeg hende var vi op i jordhus og se samlede de fleste af dem ude fra gæringstedet.
Der så en, der hedder Uncle Paul, han var også med der. Det var selvfølgelig fuldstændig.
Jeg kunne ikke finde ud af mig selv om jeg er tur, der går ind og hvordan hun nu vil se ud.
Der starter jo en forrådselsesproces, lige så snart mennesker det dør.
Og hjemme, vi først kom op noget tid senere, så min mor jo, hun er ikke smuk og pænt mere, som hun altid var.
Det var slet ikke en god oplevelse.
Men jeg var bange for, at hvis jeg ikke fik hende set en sidste gang inden hun skulle begrave, så ville

jeg fortryde det.

Og jeg er glad for, at jeg har set hende. Det er jeg.

Og jeg fik også snakket med hende alene, mennesker lov, der fortalte hende hvor rimeligt det hele var.

Det var slet ikke færre over for hende, og det var bare ikke okay.

Hun skulle ikke være der nu.

Så jeg er meget glad for, at jeg fik hende set, men det var ikke et pænt syn.

Hun var helt blej, og mørk i hovedet, og tænderne og tændkødet har skiftet farver.

Det var ikke pænt.

Hvor det alle havde været inden stort set, og alle store grader.

Så går jeg lige vel derinde.

Jeg kommer ind i lokalet, og hun ligger med i lokalet.

Men nogen gleder også med på det her tidspunkt.

Vi har nok været der en time, der sidde i Vendeверrelse, og der kunne ikke finde ud om vi ville gå ind.

Jeg går ind og ser hende fra venstre side, og det der slår mig ved det, er, at det er ikke min mor, der ligger der.

På en måde var der en helingsproces i det, fordi min mor, som sagt, var verdens smukkeste mennesker.

Det, der lå der, det var ikke hende.

Så brug en anden måde hjælp til mig, at jeg kom op og se hende.

Jeg glæder mig heller ikke min onkel.

Så måden han tog til sin egen mund på at bruge sammen graderne.

Det er det, mor mennesker bare ikke udsættes for.

Det sker så dybe spore i folk, at man kan ikke finde ud af noget hver østere.

Man ved ikke, hvem man selv er. Man er totalt udsættet, og man prøver på at samle de her brikker op, der er spredt til alle vinde.

Og man ved ikke, hvem fanden man selv er med.

Og det ved jeg, at det er vi flere, der kæmper med stadigvæk den dag i dag.

Og det er meget angstbrugerende, at man ikke ved, hvem man selv er.

Der er jo mange praktiske ting, vi skal tage os af med bidsættelser, oliesyn, uanandesættelser og alle mulige ting.

Der er hele tiden et eller andet, man skal forholde sig til, men på et tidspunkt holder det op.

Og så sidder vi bare og vinder på, at det skal komme rette af.

Så man sidder i sin mutters lille alene verden.

Og der er kun de involverede, der forstår, hvad der foregår.

Det er også en af de ting, man finder ud af, at de selv de mest velmenende vinder os videre.

Det er svært for dem at forstå det.

Det er også svært for dem at forstå, at man ikke bare kan forlade det, eller gøre nogle andre ting, eller tænke på noget andet.

Og det er det jo også, altså selv i dag, man kan jo mærke, at indimellem, at der er en forvinding om, at man er kommet sig, eller det går bedre.

Det går hurtigt bedre.

Jeg sidder ikke og turder hver dag, men man er jo ramt på samme måde, som hun er ramt.

Du er skudt af dig, han er skudt af dig. Det må jeg sige.

Problemet for os er, at vi sidder med en skræk og rejsel for, at han kommer ud og begynder til, eller færdig gør sin gerning.

Og det er faktisk det værste for mig. Det er den frygt for, at han ikke er færdig.

Og jeg har også stadig ikke i hvert fald en gang, at munen drømmer om, at han vinder tilbage.

Så det er på en måde en slags dobbelt straf, at han har taget elenfars, men at vi stadig skal være bange for ham.

Nu er der også sket det, at han i retten har nævnt en anden person, som den, der står bag det hele.

Han har sagt, at jeg håber, han har dårlig samvittighed.

Han har ikke nævnt noget navn, men jeg ved godt, hvem der er.

Og jeg ved, at det ser, fordi han også har fortalt det til politiet. Han har ringet til politiet for resten.

Og fortalt, at han har en ny teori om, hvorfor det gik så galt.

At der er en, der står bag det, og der er en, der i andre værsker hele familien. Og det er mig.

Den frygt er måske, at jeg lige vil lægge bare et eller andet fantom, som jeg kan sidde og fodre mig selv med.

Det er, at han har ringet faktisk ud på mig.

Jeg håber ikke, han kommer ud mere. Hvis han kommer ud, er der ingen af os, der kan bo, hvor vi bor.

Vi skal alle sammen væk herfra, så han vil gøre alt i hans magt, med sådan et eller andet.

For at finde ud af, hvordan han kan få os andre sker, for der var han.

Det er slet ikke i tvivl om, og der er ikke nogen, der kan overrevidere mig om noget andet.

Fordi han kommer efter os, når han kommer ud. Så der er slet ikke i tvivl om.

Det er det, vi frygter allermost, hvis han kommer ud igen. Det er det bedste, vi vil være, at han ikke varer mere.

For at være helt ærlige, det er hårdt at sige. Men det vil give os andre en råd, og vi kan komme videre med vores liv.

Vi er så bange for den her mand. Højstsynligvis, så får han jo en straf, så han kommer ud igen.

Det er simpelthen, det er en kæmpe frustration.

Hvad skal jeg sætte mit hus i stand for, at jeg skal få lavet det om 10 eller 15 år, 10 år og livet.

De fleste mennesker, de går igennem et helt liv, uden at være bange.

Og vi sidder med angst hver eneste dag, og at natte for den sagde skyld.

Det er også bare virkelig noget, der er virkelig hårdt i dag, fordi i vores menneske, han var så lille som han var, at det skete.

Efterfølgende er der bare sket så meget med ham, og han er bare sådan en god drenger.

Han er bare så sød, og han er dygtig motorisk, og begynder at snakke lidt og sådan noget.

Man er bare så ked af.

Man er bare så ked af, at det er en skønne, dejlig mor, hun ikke får lov at opleve det.

For hun vil være så stolt, og det vil glade hende så meget af.

Vi skal være rigtig glad for, at der ikke er flere, der var død den dag.

Og at have den anden morgen, så skal vi lide ud og rydde op i garacin.

Og så siger min lille datter, at hun er jo en gang tre år, at hun vil gerne med.

Og så bliver jeg bare så glad.

Og hun fik arbejdsanske på, og jeg fik arbejdsanske på.

Og vi gik nok derude en hele time.

Og det var koldt, og så noget, men det var bare så lykkeligt, og vi hyggede os sammen.

Jeg kunne simpelthen ikke lade være med at gå ned på knæ og så sige, at faren skal lige have en krammer.

Så hun visler ikke, hvor vigtig hun er for mig, hvad hun gør for mig.

Og de der børn, de er også grunden til, at jeg ikke har sagt, fuck det, jeg gider ikke være her mere.

Når du skyder kraftgivet med hovedet om mig selv, eller hænger mig selv fri.

Jeg skal stoppe den her psykopatiske verden, som vi har levet i.

Det har jeg muligheden for, for min børn kan have det bedste liv, man og hoved kan forestille sig.

Det er den livsopgave, jeg har nu.

Jeg ved det det samme for min storebord, det er vores livsopgave.

Det går være Christian og mit liv, det ikke bliver verdens bedste, fordi det her er nu at være et skete.

Men forældt i verden, så skal vores børn og vores børne børn og vores trøm siden generationer komme til at have det godt.

Peter Just blev i foråret 2022 i dømt 14-års fængsel i byretten i Horsens, formåret på Elin Frank Just.

Peter Just erklæder sig oskyldigere at forklare, at drabet var et uheld.

Sagen bliver anket til landsretten, der stadig fæstede dømmen på 14 år i december 2022.

Peter Just er blevet forlagt i udtagelser, der fremsætter som ham i programmet.

Han skriver til os, at han kan tilbagevise alle udtagelser, men ikke ønsker at kommentere yderligere.